

ECONnect

NTNU

Faktor

- en eksamensavis utgitt av ECONnect

Pensumsammendrag: SØK2005 – Finansmarkeder

Forfatter: Drago Bergholt
E-post: bergholt@stud.ntnu.no
Skrevet: Våren 2008
Antall sider: 15

Om ECONnect:

ECONnect er en frivillig studentorganisasjon for studentene på samfunnsøkonomi- og finansøkonomistudiet ved NTNU. Vi arbeider for økt faglig kompetanse blant våre studenter samt tettere kontakt med næringslivet. Det gjør vi ved å arrangere fagdager, gjesteforelesninger, bedriftspresentasjoner m.m. I dag går det ca. 200 studenter på bachelornivå (1.-3. klasse) og ca. 70 studenter på masternivå (4.-5. klasse). Studentene på masternivå er fordelt på de to linjene samfunnsøkonomi (ca. 50 stk) og finansiell økonomi (ca. 20 stk). Mer om ECONnect og aktuelle arrangementer på www.econnect-ntnu.no.

ECONnect består av følgende personer ved utgivelsestidspunkt:

Bjørn Bergholt (Leder)	bjorn@econnect-ntnu.no
Sophie S. Strømman (Bedriftsansvarlig)	sophie@econnect-ntnu.no
Maiken Weidle (Fagdagsansvarlig)	maiken@econnect-ntnu.no
Joakim Bjørkhaug (Økonomi- og IT-ansvarlig)	joakim@econnect-ntnu.no
Elise Caspersen	elise@econnect-ntnu.no
Tiril Toftedahl	tiril@econnect-ntnu.no
Louis Dieffenthaler	louis@econnect-ntnu.no
Andreas H. Jung	andreas@econnect-ntnu.no
Mari Benedikte Ellingsen	mari@econnect-ntnu.no
Herman Westrum Thorsen	herman@econnect-ntnu.no

Post- og besøksadresse:

ECONnect, NTNU Dragvoll
 Institutt for samfunnsøkonomi
 Bygg 7, Nivå 5
 7491 Trondheim

Organisasjonsnummer:

NO 994 625 314

Hjemmeside:

www.econnect-ntnu.no

Merk: Alle pensumsammendrag og tekster som utgis av Faktor er skrevet av og for studenter. ECONnect står ikke ansvarlig for selve faginnholdet. Spørsmål om teksten kan rettes til tekstforfatteren.

Introduksjon:

- Materiell velstand i et samfunn bestemmes av produksjonskapasitet, som er en funksjon av realaktiva, ikke finansaktiva.
 - Finansaktiva: Krav på inntekt som genereres av realaktiva.
- Finansmarkedenes funksjon: Bidra til verdiskaping ved å få mest mulig ut av realaktiva.
 - Allokering av ressurser til produktive realinvesteringer.
 - Konsummønster som i perioder ikke trenger å sammenfalle med inntekt.
 - Hensiktsmessig risikoallokering blant markedsaktører.
 - Informasjonsaggregering til markedsaktørene.
- Finansielle aktiva:
 - Rentepapirer: Gir forhåndsbestemt kontantstrøm i fremtiden.
 - Sertifikater (levetid < 1 år)
 - Obligasjoner (levetid > 1 år)
 - Aksjer: Krav på andel av overskuddet i en bedrift.
 - Derivater: Betaling som avhenger av pris på andre aktiva.
 - Terminkontrakter
 - Opsjoner
 - Etc.

Avkastning:

- Avkastning av investering på tidspunkt t gir dividendeutbetaling D_{t+1} og kan selges til P_{t+1} på tidspunkt $t + 1$:
 - Brutto avkastning: $1 + R_{t+1} = \frac{D_{t+1} + P_{t+1}}{P_t}$
 - Netto avkastning: $R_{t+1} = \frac{D_{t+1}}{P_t} + \frac{P_{t+1} - P_t}{P_t}$
 - Yield: $\frac{D_{t+1}}{P_t}$
 - Kapitalgevinst: $\frac{P_{t+1} - P_t}{P_t}$
- Annualisering av avkastning R med periodeavkastning R_m og n perioder i et år: $R = (1 + R_m)^n - 1$
- Porteføljeavkastning: $r_p = \sum w_i r_i$ der $\sum w_i = 1$
- Vekting med n aksjer:
 - Lik vekting: $w_i = \frac{1}{n}$
 - Prisvekting: $w_i = \frac{p_i}{p_1 + \dots + p_n}$
 - Verdivekting: $w_i = \frac{p_i x_i}{p_1 x_1 + \dots + p_n x_n}$

Arbitrasje:

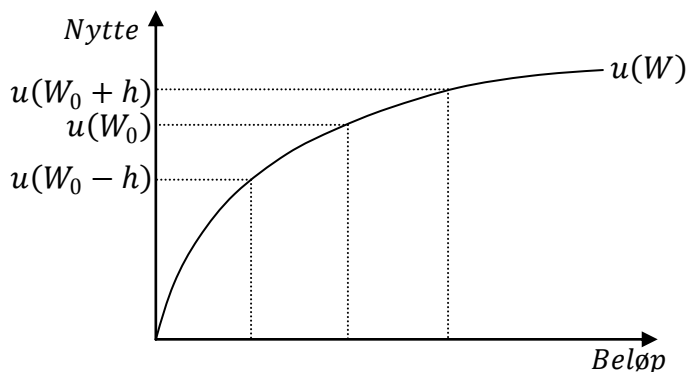
- Arbitrasje: Mulighet for gevinst i forhold til risikofrie plasseringer uten fare for tap.
 - I likevekt er det ingen arbitrasjemuligheter; dagens pris på et prosjekt må være lik dets nåverdi.
 - Ingen arbitrasje forutsetter at alle markedsaktører har full informasjon.
- Fravær av arbitrasje – fortsatt forskjeller mellom aktiva:
 - Likviditet
 - Risiko

Statistikk:

- Gjennomsnittlig verdi: $\bar{x} = \sum_{i=1}^i \pi_i x_i$
- Variansen til x : $\sigma_x^2 = \sum_{i=1}^i \pi_i (x_i - E[x])^2$
 - Variansen til kx er $k^2 \sigma_x^2$
- Standardavviket til x : $\sigma_x = \sqrt{\sigma_x^2}$
- Kovarians mellom x og y : $\sigma_{xy} = \sum_{i=1}^i \pi_i (x_i - E[x])(y_i - E[y])$
- Korrelasjon mellom x og y : $\rho_{xy} = \frac{\sigma_{xy}}{\sigma_x \sigma_y}$ der $-1 \leq \rho_{xy} \leq 1$
- Betakoeffisienten av y på x : $\beta_{yx} = \frac{\sigma_{xy}}{\sigma_x^2}$
 - Sensitivt for relativ størrelse: Hvis y svinger mye i forhold til x vil β_{yx} være stor.
- Variansen til en sum $ax + by$: $\sigma_{ax+by}^2 = a^2 \sigma_x^2 + b^2 \sigma_y^2 + 2ab \sigma_{xy}$

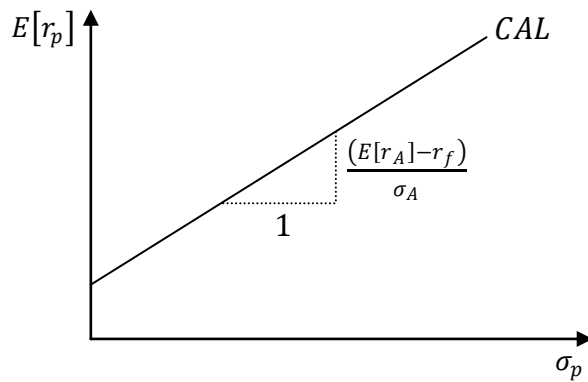
Risikoaversjon:

- Risikoavers investor med to mulige utfall og lik sannsynlighet:
 - $u(W_0) > \frac{1}{2}(W_0 + h) + \frac{1}{2}(W_0 - h)$
 $2u(W_0) > (W_0 + h) + (W_0 - h)$
 $u(W_0) - (W_0 - h) > (W_0 + h) - (W_0)$
 - Forståelse: Et gitt tapsbeløp betyr mer enn tilsvarende beløp i gevinst, det er altså avtagende grensenytte av gevinsten:

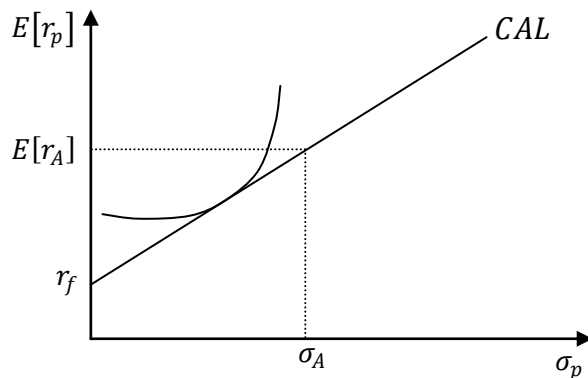
Porteføljrisiko:

- Portefølje med aksjene A og B :
 - Porteføljeandel: $w_A + w_B = 1$
 - Porteføljeavkastning: $r_P = w_A r_A + w_B r_B$
 - Forventet porteføljeavkastning: $E[r_P] = w_A E[r_A] + w_B E[r_B] = E[r_B] + w_A(E[r_A] - E[r_B])$
 - Porteføljeavkastningsvarianse:
 - $\sigma_P^2 = \text{var}(w_A r_A + w_B r_B) = w_A^2 \sigma_A^2 + w_B^2 \sigma_B^2 + 2w_A w_B \sigma_{AB} = w_A^2 \sigma_A^2 + (1 - w_A)^2 \sigma_B^2 + 2w_A(1 - w_A)\rho_{AB}\sigma_A\sigma_B$
 - Med risikofritt aktivum med avkastning lik r_f :
 - $\sigma_{r_f} = 0$ og $\sigma_{Ar_f} = 0$
 - $\sigma_P^2 = w_A^2 \sigma_A^2$
 - Minimering av porteføljevariansen:
 - $\sigma_P^2 = w_A^2 \sigma_A^2 + (1 - w_A)^2 \sigma_B^2 + 2w_A(1 - w_A)\sigma_{AB} = w_A^2 \sigma_A^2 + \sigma_B^2 - 2w_A \sigma_B^2 + w_A^2 \sigma_B^2 + 2w_A \sigma_{AB} - 2w_A^2 \sigma_{AB}$
 - $\frac{\partial \sigma_P^2}{\partial w_A} = 2w_A \sigma_A^2 - 2\sigma_B^2 + 2w_A \sigma_B^2 + 2\sigma_{AB} - 4w_A \sigma_{AB} = 0$
 - $w_A = \frac{2\sigma_B^2 - 2\sigma_{AB}}{2\sigma_A^2 + 2\sigma_B^2 - 4\sigma_{AB}} = \frac{\sigma_B^2 - \sigma_{AB}}{\sigma_A^2 + \sigma_B^2 - 2\sigma_{AB}}$
 - Spesielttilfeller:
 - $\sigma_{AB} = 0 \quad \Rightarrow \quad w_A = \frac{\sigma_B^2}{\sigma_A^2 + \sigma_B^2}$
 - $\sigma_A = \sigma_B \quad \Rightarrow \quad w_A = \frac{1}{2}$
 - $\rho_{AB} = 1 \quad \Rightarrow \quad w_A = \frac{\sigma_B}{\sigma_B - \sigma_A}$
 - $\rho_{AB} = -1 \quad \Rightarrow \quad w_A = \frac{\sigma_B}{\sigma_B + \sigma_A}$
- Ett sikkert og ett usikkert aktivum:
 - $E[r_P] = w_A E[r_A] + (1 - w_A)r_f = r_f + w_A(E[r_A] - r_f) = r_f + \frac{(E[r_A] - r_f)}{\sigma_A} \sigma_P$
 - $\sigma_B = 0$ og $\sigma_{AB} = 0 \quad \Rightarrow \quad \sigma_P = w_A \sigma_A \quad \Rightarrow \quad w_A = \frac{\sigma_P}{\sigma_A}$
 - Sharpe-brøken: $S = \frac{(E[r_A] - r_f)}{\sigma_A}$
 - Viser hvor mye meravkastning en oppnår ved å påta seg større risiko.
 - Å påta seg risiko betyr her å vekte porteføljen mer i retning av det usikre aktivumet.
 - Kapitalallokeringslinjen: CAL
 - Viser sammenhengen mellom forventet porteføljeavkastning og porteføljrisiko.
 - Skjæringspunkt på andreaksen for $w_A = 0$

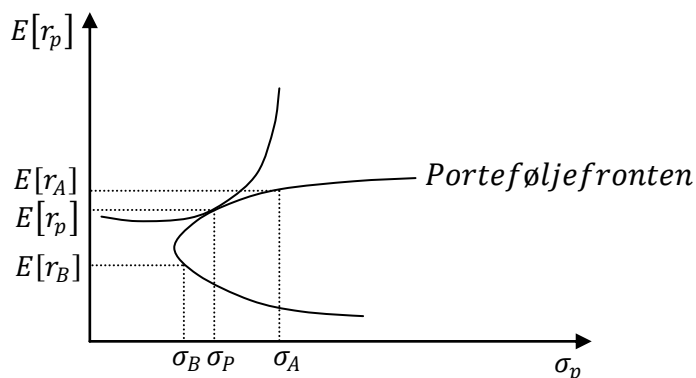
Valg av portefølje:

- Antar forventning-varianspreferanser: $U = E[r_p] - \frac{1}{2}X\sigma_p^2$
- Ett sikkert og ett usikkert aktivum:
 - Forventet avkastning: $E[r_p] = w_A E[r_A] + (1 - w_A)r_f$
 - Risiko: $\sigma_p^2 = w_A^2 \sigma_A^2$
 - Maksimeringsproblem: $\max_{w_A} U = w_A E[r_A] + (1 - w_A)r_f - \frac{1}{2}Xw_A^2 \sigma_A^2$
 - $\frac{\partial U}{\partial w_A} = E[r_A] - r_f - Xw_A \sigma_A^2 = 0$
 - $w_A = \frac{E[r_A] - r_f}{X\sigma_A^2}$
 - Grafisk:
 - $w_A = 0 \quad \Rightarrow \quad E[r_p] = r_f$
 - $w_A = 1 \quad \Rightarrow \quad E[r_p] = E[r_A]$
 - Kan tolke kapitalallokeringslinjen som investorens budsjettlinje.
 - Optimal tilpasning der indifferenskurven tangerer budsjettlinjen.

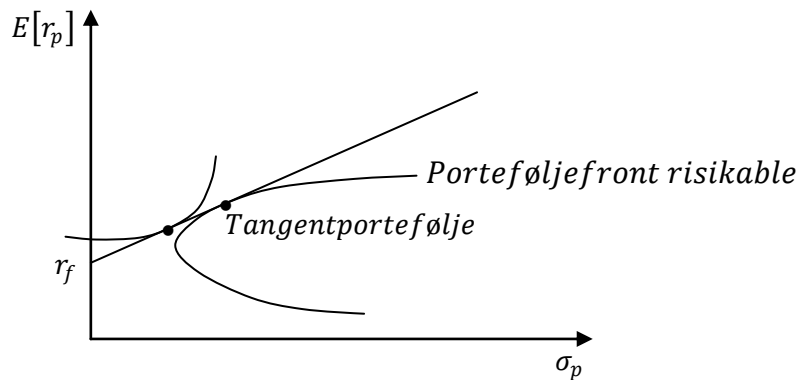

- Hvor stor er risikoaversjonen? Eksempel: Amerikanske statssertifikater vs. aksjer
 - Risikopremie på aksjene: 8,2%
 - Standardavvik: 20,8%
 - Andel aksjer: 74%

- $0,74 = \frac{0,082}{X(0,208)^2} \Rightarrow X = \frac{0,082}{0,74(0,208)^2} = 2,56$
- Vanlig oppfatning av risikoaversjonskoeffisienten: $1 \leq X \leq 10$
- To usikre aktiva:
 - Forventet avkastning: $E[r_p] = w_A E[r_A] + (1 - w_A) E[r_B]$
 - Risiko: $\sigma_p^2 = w_A^2 \sigma_A^2 + (1 - w_A)^2 \sigma_B^2 + 2w_A(1 - w_A)\sigma_{AB}$
 - Maksimeringsproblem: $\max_{w_A} U = [w_A E[r_A] + (1 - w_A) E[r_B]] - \frac{1}{2} X [w_A^2 \sigma_A^2 + (1 - w_A)^2 \sigma_B^2 + 2w_A(1 - w_A)\sigma_{AB}]$
 - $w_A = \frac{E[r_A] - E[r_B]}{X(\sigma_A^2 + \sigma_B^2 - 2\sigma_{AB})} + \frac{\sigma_B^2 - \sigma_{AB}}{\sigma_A^2 + \sigma_B^2 - 2\sigma_{AB}}$
 - Forståelse: Avviker fra minimum-variansporteføljen (andre ledd) i den grad en av aksjene har høyere avkastning enn den andre.
 - Grafisk:
 - $w_A = 0 \Rightarrow E[r_p] = E[r_B]$
 - $w_A = 1 \Rightarrow E[r_p] = E[r_A]$
 - Porteføljefronten: Alle de porteføljefordelingene som til gitt forventet avkastning minimerer risikoen.
 - Effektiv porteføljefront: Porteføljefronten over minimum-variansporteføljen.
 - Optimal tilpasning et sted på den effektive porteføljefronten.

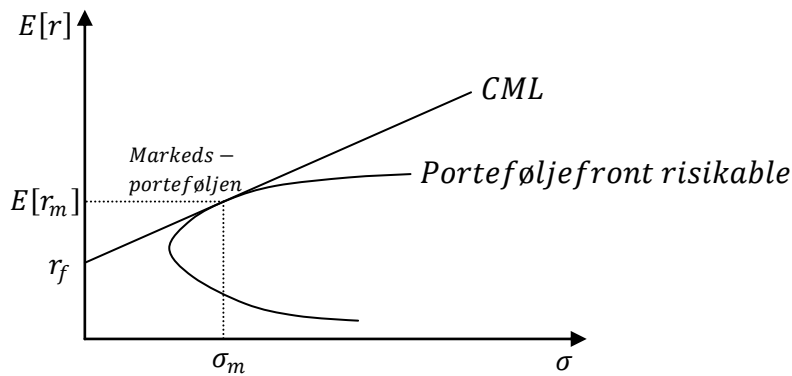

- Ett sikkert og flere usikre aktiva:
 - Effektiv porteføljefront: Den rette linjen.
 - Alle investorer vil velge samme portefølje med usikre aktiva, nemlig tangentporteføljen. De vil imidlertid velge forskjellig andel av den usikre porteføljen og det sikret aktivumet.
 - Optimal tilpasning et sted på den rette linjen.

Kapitalverdimodellen:

- Anvendelsesområder:
 - Konsekvenser for porteføljevalg.
 - Testbare restriksjoner på aktivapriser og -avkastning i likevekt.
 - Evaluering av fondsforvaltere.
- Forutsetninger:
 - Finansmarkedene:
 - Ett risikofritt aktivum.
 - Ingen skatter eller transaksjonskostnader.
 - Alle aktiva kan handles.
 - Investorene:
 - Tar aktivaprisene for gitt.
 - Forventning-varianspreferanser.
 - Motivert av avkastning målt over en periode.
 - Lik oppfatning av forventet avkastning, varianser og kovarianser.
 - Forutsetningene innebærer at:
 - Alle investorer jobber med samme forventning-standardavvikdiagram.
 - Alle investorer tilpasser seg på porteføljeffronten.
 - Siden alle porteføljer på porteføljeffronten inneholder kombinerer det risikofrie aktivumet med en gitt portefølje usikre aktiva, holder alle investorer samme portefølje av usikre aktiva. Vi kaller denne porteføljen for markedsporteføljen.
 - Markedsporteføljen består av alle usikre aktiva, der andelen på hvert aktivum gis av markedsverdien relativt til total markedsverdi på usikre aktiva.
 - Markedsporteføljen er effisient.
- Kapitalmarkedslinjen: CML
 - Knytter sammen det risikofrie aktivumet med markedsporteføljen.
 - Tilsvare kapitalallokeringslinjen for en individuell investor, gjelder nå for hele markedet.

- Konsekvenser for porteføljevalg: Investorene trenger ikke foreta forventings-variansanalysen selv, men kan bruke markedsporteføljen som den optimale porteføljen av usikre aktiva.
- Utleddning av CAPM:
 - Avkastning-variansforholdet i markedsporteføljen: $\frac{E[r_m] - r_f}{\sigma_m^2}$
 - Likevekt krever at alle investeringer gir samme forhold mellom avkastning og usikkerhet:

$$\frac{E[r_i] - r_f}{\sigma_{im}} = \frac{E[r_m] - r_f}{\sigma_m^2}$$

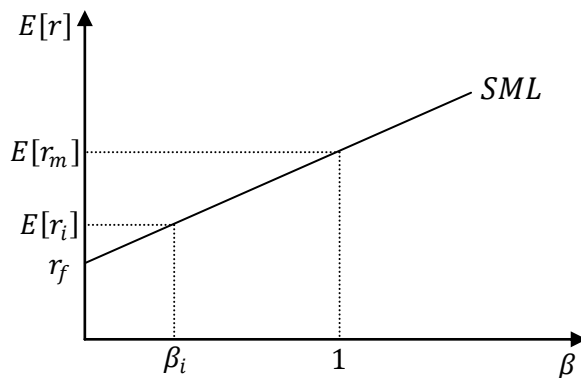
$$E[r_i] - r_f = \frac{\sigma_{im}}{\sigma_m^2} (E[r_m] - r_f)$$

$$E[r_i] = r_f + \frac{\sigma_{im}}{\sigma_m^2} (E[r_m] - r_f)$$

$$E[r_i] = r_f + \beta_{im} (E[r_m] - r_f) \quad \text{der } \beta_{im} \equiv \frac{\sigma_{im}}{\sigma_m^2}$$
 - Modellens premiss: I likevekt må et usikkert aktivum gi forventet avkastning lik summen av den risikofrie renta og risikojusteringen $\beta_{im} (E[r_m] - r_f)$.
- Mål og pris på risiko:
 - Prisen på risiko: $p_\sigma \equiv \frac{E[r_m] - r_f}{\sigma_m}$
 - Ser at prisen på risiko er lik markedsporteføljens Sharpe-brøk.
 - Prisen tas for gitt av investorene.
 - $E[r_i] = r_f + \beta_{im} (E[r_m] - r_f) = r_f + \beta_{im} \left(\sigma_m \frac{E[r_m] - r_f}{\sigma_m} \right) = r_f + \beta_{im} \sigma_m p_\sigma$
 - Tolker $\beta_{im} \sigma_m$ som et mål på risikoen knyttet til aksje i .
 - Systematisk risiko: $\beta_{im} \sigma_m = \frac{\sigma_{im}}{\sigma_m^2} \sigma_m = \frac{\rho_{im} \sigma_i \sigma_m}{\sigma_m^2} \sigma_m = \rho_{im} \sigma_i$
 - Usystematisk risiko: $\sigma_i - \beta_{im} \sigma_m = \sigma_i - \rho_{im} \sigma_i = \sigma_i (1 - \rho_{im})$
 - Ifølge CAPM er det bare systematisk risiko som kompenseres ved at den gir høyere avkastning. Usystematisk risiko kan motvirkes gjennom å diversifisere porteføljen.
- Verdipapirmarkedslinjen: SML
 - Likevekt forutsetter at alle aktiva gir samme risikojusterte forventede avkastning:

$$E[r_i] - \beta_{im} (E[r_m] - r_f) = E[r_j] - \beta_{jm} (E[r_m] - r_f)$$

- $\beta_{im} > \beta_{jm} \Rightarrow E[r_i] > E[r_j]$
- Hvis CAPM holder må alle aktiva ligge på SML:

- Jensens alfa – risikjustert meravkastning:
 - Mål på avvik fra CAPM.
 - $\alpha_i \equiv E[r_i] - r_f - \beta_{im}(E[r_m] - r_f)$
 - $\alpha_i \neq 0 \Rightarrow$ Arbitrasjemuligheter
 - $\alpha_i > 0 \Rightarrow$ Overinvester i aksje i
 - $\alpha_i < 0 \Rightarrow$ Shorte i aksje i
- Kritikk av CAPM:
 - Rolls kritikk: Modellen er ikke testbar fordi sammensetningen av den sanne markedsporteføljen er ukjent.
 - Finansmarkedene er ikke effisiente; investorpsykologi fører til feilprising.
 - Viser seg at aksjer med et høyt forhold mellom regnskapsverdi og markedsverdi gir høyere avkastning. Dette er inkonsistent med CAPM fordi disse aksjene også har lave betaer.
 - Modellen har størst problemer med å forklare små, lite likvide aksjer. Disse kan ha høy avkastning for å kompensere for dårlig likviditet.
 - Modellen skiller ikke mellom kortsiktige og langsiktige investorer.

Markedseffisiens:

- Uttrykk for hvor effektivt markedet fungerer, måles ved hvor mye informasjon som ligger i prisene.
- I et effisient kapitalmarked reagerer prisene umiddelbart og korrekt på ny informasjon. Alle avkastningsrater ligger på SML.
- Grader av markedseffisiens:
 - Svak form: Alle historiske avkastningsrater reflektert i dagens pris.
 - Moderat form: All offentlig informasjon reflektert i dagens pris.
 - Sterk form: All informasjon reflektert i dagens pris.

Obligasjonsprising:

- Terminologi:
 - Obligasjon/sertifikat: Et lån hvor selger (låntager) utsteder obligasjoner/sertifikater som kjøpes av investorer (långivere).
 - Sertifikat: Levetid mindre enn 1 år.
 - Obligasjon: Levetid mer enn 1 år.
 - Kuponger K : Gitte beløp som selger er pliktig til å betale til kjøper på bestemte tidspunkt i løpet av lånets levetid.
 - Hovedstol F : Beløpet som tilbake ved lånets forfall. Tilsvarende beløpet lånt i utgangspunktet.
 - Nullkupongobligasjon: Obligasjon uten kuponger. Lånebeløpet er imidlertid mindre enn hovedstolen, differansen gir effektiv rente.
 - Yield y : Den diskonteringsrenten som gir likhet mellom nåverdien av obligasjonens kontantstrøm og obligasjonsprisen:
- Obligasjonsprising:
 - I likevekt er obligasjonsprisen summen av neddiskontert nåverdi av kuponger og neddiskontert nåverdi av hovedstol. Antar m perioders løpetid.
 - Nullkupongobligasjon: $P_{mt} = \frac{F}{(1+y_{mt})^m}$
 - $y_{mt} = \left(\frac{F}{P_{mt}}\right)^{\frac{1}{m}} - 1$
 - m -perioders obligasjon: $P_{cmt} = \frac{K}{1+y_{cmt}} + \frac{K}{(1+y_{cmt})^2} + \dots + \frac{F+K}{(1+y_{cmt})^m}$
 - Inverst forhold mellom obligasjonspris og yield.
- "Holding period return": Yelden er investorens avkastning ved å sitte med obligasjonen hele løpetiden. Hvis obligasjonen selges før forfall oppnås en viss avkastning HPR .
- Durasjon:
 - Mål på effektiv levetid for obligasjoner.
 - $D = \frac{1}{P_0} \left(\sum_t \frac{K_t}{(1+y)^t} t \right)$
- Yieldkurven:
 - Viser diskonteringsrenten for obligasjoner med ulik løpetid (forholdet mellom renter på kort og lang sikt).
 - Terminologi:
 - Spotrente: Rente for en avtaleperiode som starter i dag.
 - Terminrente: Rente for en avtaleperiode som starter i fremtiden.
 - Dagens spotrente og terminrentene er kjente, fremtidige spotrenter er ukjente.
 - Per definisjon er yelden på nullkupongobligasjoner det samme som spotrenta.
 - Yieldkurven plottes spotrente mot løpetid.

- Terminrenten fra tidspunkt s til m er diskonteringsraten på en nullpongobligasjon med løpetid fra tidspunkt s til m , hvor prisen på obligasjonen avtales i dag. Dermed er også yielden (diskonteringsrenten) på en slik obligasjon avtalt i dag.
- Terminrenten f_{ms} i likevekt:

$$(1 + y_{mt})^m = (1 + y_{st})^s (1 + f_{ms})^{m-s}$$

$$f_{ms} = \frac{(1 + y_{st})^s}{(1 + y_{mt})^m} - 1$$
- Forventningshypotesen: Terminrenten representerer markedsaktørens konsensus om fremtidig spotrente: $f_{ms} = E[r_{ms}]$
 - Implikasjon: En stigende yieldkurve betyr at investorene forventer økte fremtidige spotrenter.
- Likviditetspreferanshypotesen: Økt renterisiko ved investering i langsiktige obligasjoner innebærer at terminrenten er høyere enn forventet fremtidig spotrente:

$$f_{ms} > E[r_{ms}]$$
 - Implikasjon: En stigende yieldkurve trenger ikke bety at investorene forventer økte fremtidige spotrenter.

Dividendediskonteringsmodellen:

- Fundamentalverdi og markedsverdi:
 - Forventet avkastning på aksje fra periode t til periode $t + 1$:

$$E_t[r_{t+1}] = \frac{E_t[d_{t+1} + p_{t+1}]}{p_t} - 1$$
 - Hvis diskonteringsraten er konstant $E_t[r_{t+1}] = r$: $p_t \equiv \frac{E_t[d_{t+1} + p_{t+1}]}{1+r}$
- Dividendediskonteringsmodellen: $p_t = \sum_{i=1}^{\infty} \frac{E_t[d_{t+i}]}{(1+r)^i}$

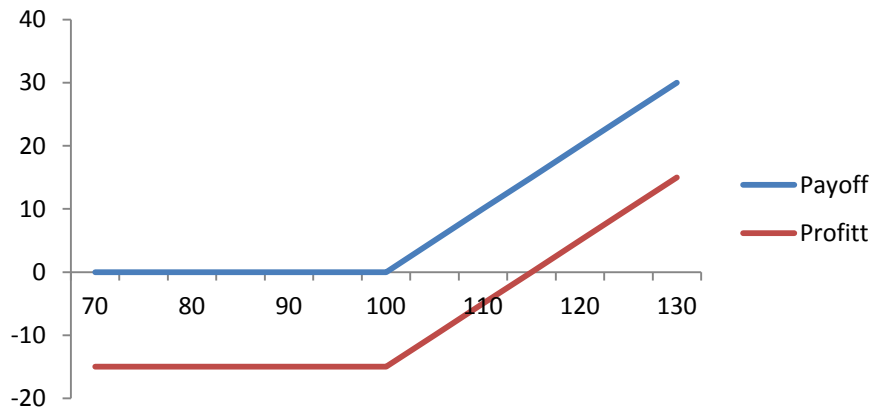
Faktorer som påvirker rentene:

- Tilbud og etterspørsel etter realinvesteringer:
 - Positiv sammenheng mellom rentenivå og husholdningenes sparing.
 - Negativ sammenheng mellom rentenivå og bedriftenes etterspørsel etter sparemidler.
- Pengepolitikken:
 - Positiv sammenheng mellom rentenivå og sentralbankens styringsrente.
 - Negativ sammenheng mellom rentenivå og økt adgang for kommersielle banker til kreditt fra sentralbanken.
- Likviditet:
 - Negativ sammenheng mellom rentenivå og likviditeten på aktiva.
- Inflasjon:

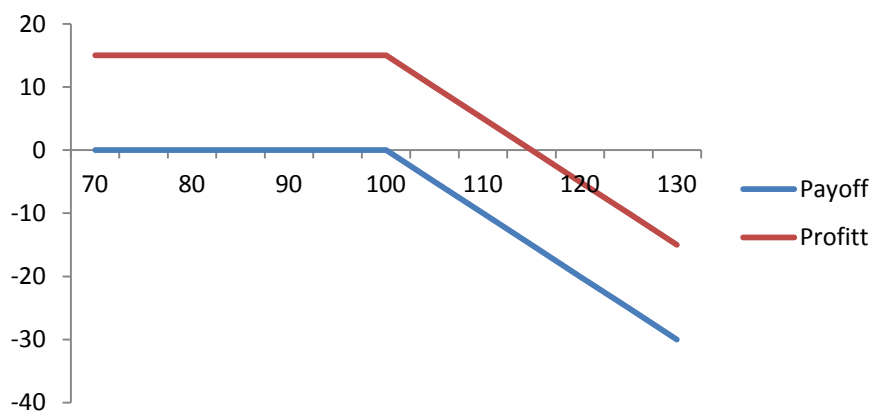
- Positiv sammenheng mellom rentenivå og inflasjon.
- Risiko:
 - Positiv sammenheng mellom rentenivå og risiko.

Opsjoner:

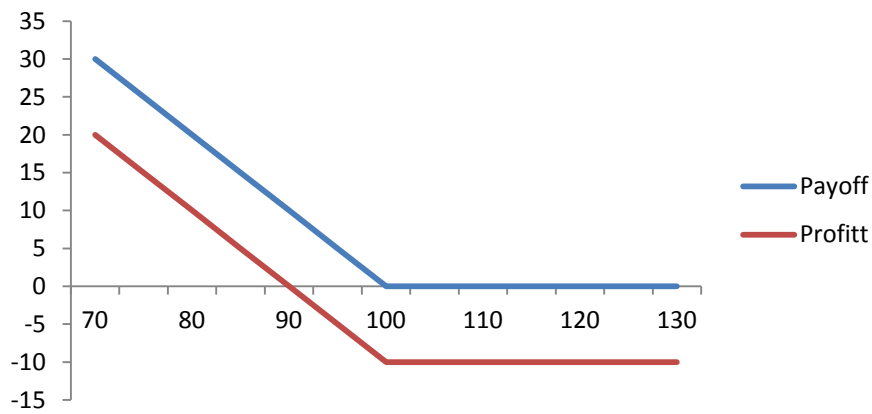
- Terminologi:
 - Opsjon: En rett, men ikke en plikt, til å kjøpe (call) eller selge (put) et aktivum til en fastsatt pris på (europeisk opsjon) eller innen (amerikansk opsjon) et gitt fremtidig tidspunkt.
 - Utøvelse av opsjonen: Å utøve denne retten.
 - Utøvelsespris: Den fastsatte prisen X .
 - Pris på underliggende aktivum: S .
 - Utløpsdato: Det gitte fremtidige tidspunktet T .
 - Opsjonen er:
 - "In the money" så lenge det lønner seg å utøve opsjonen.
 - "At the money" så lenge man er indifferent mellom å utøve opsjonen eller ikke.
 - "Out of the money" så lenge det ikke lønner seg å utøve opsjonen.
- Opsjons-payoff:
 - Verdien av en kjøpsopsjon på tidspunkt T :
 - For kjøper: $\max(S_T - X, 0)$
 - For utskriver: $\min(X - S_T, 0)$
 - Verdien av en salgsopsjon på tidspunkt T :
 - For selger: $\max(X - S_T, 0)$
 - For utskriver: $\min(S_T - X, 0)$
- Payoffmønstre:
 - Antar:
 - $X = 100$
 - Pris per opsjonsenhet: 15
 - Skal se på payoff og profitt for $S_T = \{90, 100, 110\}$
 - Kjøpt call:

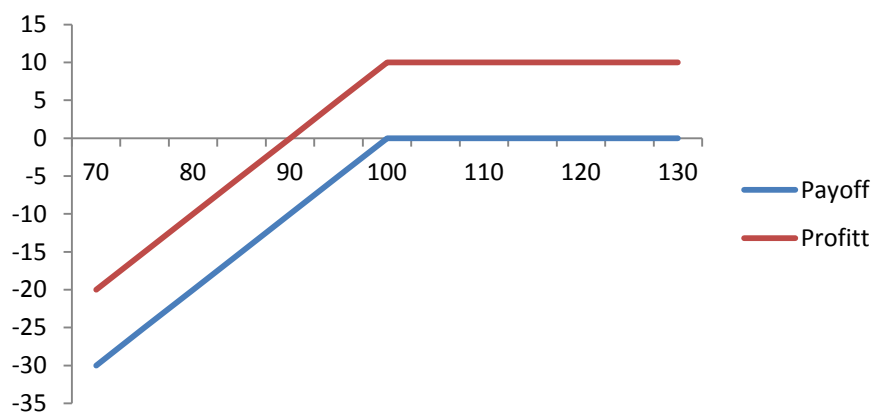
○ Solgt call:

○ Kjøpt put:

○ Solgt put:

Put-callparitet:

- Ser på to investeringsalternativer:
 - Protective put:
 - Kjøper aksjer med en put-kontrakt på aksjene. Kontrakten gir deg rett til å selge til utøvelsesprisen X .
 - Antar for enkelhets skyld at $X = S_0$, slik at salgsoptionen utøves hvis $S_T < S_0$.
 - Antar at prisen på put-kontrakten er P_0 .
 - Samlet pris på protective put er summen av aksjeprisen og prisen for å legge på put-kontrakt: $S_0 + P_0$
 - Verdi av investeringen på tidspunkt T :

	$S_T \leq X$	$S_T > X$
Verdi på aksje	S_T	S_T
Verdi på putkontrakt	$X - S_T$	0
Totalt	X	S_T

- Call & bill:
 - Kjøper call til prisen C_0 .
 - Kjøper dessuten T-bills til prisen $\frac{X}{(1+r_f)^T}$, slik at verdien av T-bills ved utløpsdatoen er lik utøvelsesprisen.
 - Samlet pris for call & bill er summen av prisen på kjøpsopsjonen og prisen på de risikofrie verdipapirene: $C_0 + \frac{X}{(1+r_f)^T}$
 - Verdi av investeringen på tidspunkt T :

	$S_T \leq X$	$S_T > X$
Verdi på call	0	$S_T - X$
Verdi på T-bills	X	X
Totalt	X	S_T

- Konklusjon: Ser at de to investeringsalternativene har samme verdi uansett utvikling på aksjeprisen. Ved fravær av arbitrasje må også ha samme pris: $C_0 + \frac{X}{(1+r_f)^T} = S_0 + P_0$
- Put-callpariteten et praktisk verktøy for å undersøke faktorer som endrer opsjonsprisene:

	C_0	P_0
S_0	+	-
X	-	+
r_f	+	-
Volatilitet	+	+

- Opsjoner og volatilitet: Opsjon er et ensidig veddemål i den forstand at man deltar fullt i oppsiden, mens nedsiderisikoen er begrenset til prisen på opsjonen. Derfor: Desto høyere volatilitet, desto høyere opsjonspris.
- Bruker put-callpariteten til å vise at europeiske og amerikanske kjøpsopsjoner i praksis er like:
 - Anta at man (del-)finansierer kjøp av ett underliggende aktivum ved å låne $\frac{X}{(1+r_f)^T}$. Ved forfall gir dette payoff lik $S_T - X$.
 - Tidligere har vi sett at den europeiske kjøpsopsjonen gir payoff lik $\max(S_T - X, 0)$.
 - Altså vil aldri en amerikansk kjøpsopsjon uten dividendeutbetaling bli utøvd før forfall.